

gammelet Tag jo hyppigt anvendes, eller som udført paa Marken med Gjødningen, meget let kan komme i Halsen paa Dyrene, naar de græsser paa Markerne. Et Flertal (Brodenhuus-Schack, Clausager, S. S. Hansen, L. Pedersen, M. Pedersen, P. Pedersen, Plesner, Rosen og Scheel) har derfor ment, at det vilde være mere betryggende for Bevarelsen af Mennesker og Dyr, naar det bestemmes for saadanne Bygninger, at hvor Udgangsdørene ikke ere anbragte enten i en Spidsgavl eller i eller under en med ildfast Tag eller Spaan forsynet spidsgavlet Kvist, anbringes enten et Ildgitter over hver Dør af 1 Alens Hvide og en Brede lig Dørens Brede + $1\frac{1}{2}$ Alen til hver Side, eller ogsaa skal over saadanne Døre Taget helt op til Tagrygningen og i samme Brede, som for Ildgitteret bestemt, fastgjøres med galbaniseret Jerntraad, ikke tyndere end Nr. 20, idet bemærkes, "at skjøndt man ikke tør tilraade et Paabud om Anvendelse af Jerntraad som Bindemateriale for hele Bygninger, saa har man dog forment, at naar dets Anvendelse indskrænkes til disse mindre Stykker over Udgangsdørene, saa vil saavel Brandfaren for tilstødende Bygninger som Faren for Ulykkestilsfælde paa Husdyrene være forsvindende mod den Nytte, det dog mulig kan gjøre ved i Ildbrandstilsfælde at forhale Tagets Nedskridning. Et Mindretal (S. Pedersen og Thorup) anser det for mindre heldigt under disse økonomisk trykkede Tider at paaføre Befolkningen betydelig forøgede Udgifter ved nye Bygningers Opførelse, saalænge det ikke i mindste Maade er godtgjort, at de foreslaaede Foranstaltninger i Pragis have vist sig at have Betydning for Redning af Mennesker eller Dyr, og dertil kommer den foran omtalte mulige Brandfare for omliggende Bygninger samt for de med Jerntraads Anvendelse følgende Ulykkestilsfælde paa Husdyrene, og havde derimod ønsket at paabyde, at Udgangsdørene ved nye Bygningers Opførelse til Kreaturstalbe indrettedes i Forhold til Besætningens Størrelse, hvilket ikke vilde foranledige store Udgifter, men vilde i

mange Ildbrandstilsfælde kunne have stor Betydning for Husdyrenes Redning, men da denne Tanke ikke har fundet Støtte, har dette Mindretal derfor stillet det Vædringsforslag til § 1, at Paragrafens 1ste og 2det Stykke udgaa.

§ 2 har man ikke turdet indstille til Vedtagelse i den forelagte Form, idet man anser Straatag for det bedste Tækkemateriale for Bygninger, hvori der skal opbevares Foder, hvoraf der i Almindelighed kort efter Indtjerselen opstiger mere eller mindre varm Luft, der let trækker ud igjennem Straatag, og derimod holdes tilbage af de tættere ildfaste Tæge, men et Flertal (Brodenhuus-Schack, Clausager, L. Pedersen, M. Pedersen, Plesner, Rosen og Scheel) formener dog at Paragrafen bør bibeholdes med det Forbehold, at den kun faar Anvendelse, hvor den afbrændte eller nedbrudte Bygning ikke hidtil har haft den lovbestemte Afstand fra Nabo-bygning og med den Tilføielse, at Amtet er bemyndiget til under særegne Forhold at meddele Dispensation fra Paragrafens Bestemmelser, hvorimod et Mindretal (S. S. Hansen, P. Pedersen, S. Pedersen og Thorup) af lignende Grunde stiller det Vædringsforslag, at hele Paragrafen udgaa.

§ 3 anses i Lovforslaget sammenpløiede Brædder for tilstrækkeligt til Loft over Smedier og Værksteder, og Udvalget har derfor ogsaa ment at kunne nøies dermed i Væggene, som adskille disse fra tilstødende Rum.

§ 4 Linie 21 har Udvalget ment at burde tilføie „Zinkplade“, idet man anser denne for ligesaa god, som en Jernplade til at beskytte Gulvet mod Antændelse af Ild fra Dnene, og den har det Fortrin for Jernpladen, at den ikke rustet og ser bedre ud i Stuerne.

§ 5 har Udvalget for at forhindre Skorstenenes Bestadigelse af Mus og Røtter i 1ste Stykkes 3die Linie fundet det rigtigt at indstykke Bestemmelse om, at enhver Skorsten fra Grundfladen indtil mindst $\frac{1}{2}$ Alen over denne skal opmures i Ralf med hel-